

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

**The Relationship Between Professional Learning Community and
Academic Affairs Administration of Expansion Schools Under
Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1**

กนกวรรณ ปันแก้ว,
พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ และ มิตรภาณี พุ่มกล่อม
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
**Kanokwan Punkaew,
Pongsak Ruamchomrat and Mitparnee Pumklom**
Kanchanaburi Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: kanokwan.pun@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การบริหารงานวิชาการ และความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอน จำนวน 256 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามพื้นที่จัดการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ ด้านโครงสร้าง การสนับสนุนชุมชน ด้านภาวะผู้นำร่วม และด้านวิสัยทัศน์ร่วม
2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและ

* วันที่รับบทความ: 11 มิถุนายน 2564; วันแก้ไขบทความ 22 มิถุนายน 2564; วันตอบรับบทความ: 23 มิถุนายน 2564

ประเมินผล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ; การบริหารงานวิชาการ; ครูผู้สอนของโรงเรียนขยายโอกาส

Abstracts

The purposes of this research were to study professional learning community, academic affairs administration and the relationship between professional learning community and academic affairs administration of expansion schools under Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1. The sample consisted of 256 teachers, obtained by stratified random sampling by education area. The research tool was a questionnaire with content validity between 0.67-1.00 and reliability of 0.99 as a tool to collect data. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient by statistical significance level at 0.05.

The results of the study were as follows:

1. The professional learning community of expansion schools under Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1 was overall and in every aspect there is a high level of practice. Sorted by average are professional learning and development, caring community, collaborative teamwork, supportive structure, shared leadership and shared vision.

2. The academic affairs administration of expansion schools under Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1 was overall and in every aspect there is a high level of practice. Sorted by average are school-base curriculum development, learning process development, learning measurement and evaluation, development of educational innovation and technology respectively and research for quality educational.

3. The relationship between professional learning community and academic affairs administration of expansion schools under Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1 was overall and in each individual aspect positively related at a high level with statistical significance of 0.01.

Keywords: Professional Learning Community; Academic Affairs Administration; Teacher of Expansion Schools

บทนำ

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 มีความแตกต่างจากในอดีตมาก มีการเคลื่อนย้ายผู้คน สื่อเทคโนโลยีและทรัพยากรต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็วและสะดวก มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงของความรู้และข้อมูลข่าวสารตลอดเวลา ส่วนการปฏิรูปครูเป็นเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ 3 มีเป้าหมายที่สำคัญ คือ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน และพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 136-145) ด้วยความเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในยุคปัจจุบันอย่างรวดเร็วทำให้การอบรมพัฒนาครูที่ผ่านมาไม่ตอบสนองต่อการพัฒนาครู บนพื้นฐานของการปฏิบัติงานจริง กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 9-37) จึงได้ประกาศนโยบายให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาครูทั้งระบบ โดยได้ปรับเปลี่ยนเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.3/ว 21 ให้การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพบรรจุอยู่ในตารางการจัดการเรียนรู้ของครูและต้องได้รับการประเมินในแต่ละปีไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง ดังที่งานวิจัยของธีรยุทธ รุจาคม (2561 : 63-64) ได้อธิบายว่า การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียน มัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษา ซึ่งชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูสามารถใช้เป็นกลยุทธ์ในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ของระดับโรงเรียน ระดับท้องถิ่น และระดับชาติได้ เพราะบทบาทของครูในชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง

การพัฒนาขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษา จำเป็นต้องอาศัยการบริหารการศึกษาที่เข้มแข็ง ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการ ทราบขอบข่ายและปฏิบัติการกิจ การบริหารงานวิชาการ และมีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบ ในงานวิจัยของ สุภัทตรา เกษร (2558 : 115-116) ได้อธิบายว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า การบริหารงานในสถานศึกษาหรือองค์การใดก็ตาม ผู้นำจะต้องแสดงพฤติกรรมผู้นำในการบริหารงาน เพื่อนำองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย สำหรับการจัดการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่าผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (o-net) ในภาพรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 มีผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (o-net) ทุกรายวิชาเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2563 : ออนไลน์) จึงได้กำหนดนโยบาย ปีงบประมาณ 2563 และจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติขั้นพื้นฐานขึ้นเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ

เพื่อเพิ่มผลการสอบระดับชาติ (o-net) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1, 2563 : 11)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว การบริหารงานวิชาการจึงเป็นตัวกำหนดในการจัดการของโรงเรียนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ดังนั้นการบริหารงานวิชาการและการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และต้องได้รับการพัฒนาอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้กับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 เพื่อพัฒนาและขับเคลื่อนคุณภาพการปฏิบัติของครูและคุณภาพของการศึกษาของผู้เรียนให้มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์และคุณภาพชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาให้ระบบการศึกษามีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จำนวน 763 คน จากโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 38 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (1970 : 607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 256 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามพื้นที่จัดการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (checklist) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการทำงาน (ในโรงเรียนปัจจุบัน) และพื้นที่การจัดการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ชนิด 5 ระดับ เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ชนิด 5 ระดับ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระและผู้ทรงคุณวุฒิโดยการวิเคราะห์ค่าเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่าข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 เพื่อให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมดจำนวน 38 แห่ง และประสานงานทางโทรศัพท์ในการติดตามแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลของแบบสอบถามจำนวน 256 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ นำแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

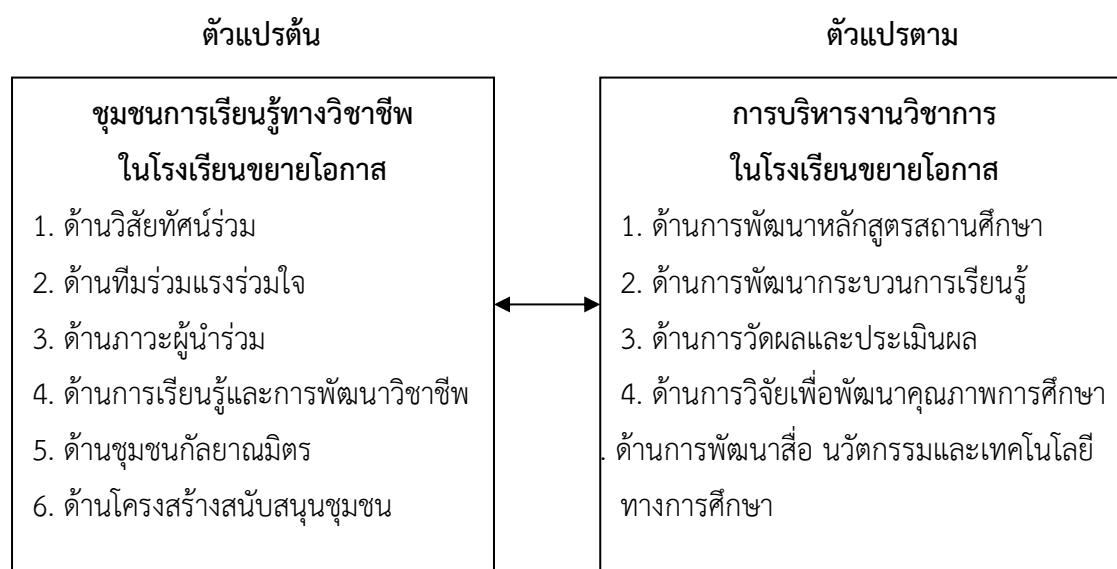
1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

2. การวิเคราะห์ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (mean หรือ $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation หรือ S.D.) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้านและรวมทุกด้านโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย Best (1981 : 195) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้านและรวมทุกด้าน

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการ ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (pearson's product moment correlation coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544 : 316)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ซึ่งผู้วิจัยอาศัยกรอบแนวคิดของสำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560 : 19-20) ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบ คือ ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ด้านภาวะผู้นำร่วม ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน สำหรับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ใช้กรอบแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 29-32) ประกอบไปด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ดังแผนภาพที่ 1



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรีเขต 1 โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 1 โดยภาพรวม

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาส	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านวิสัยทัศน์ร่วม	4.24	0.67	มาก
2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	4.37	0.65	มาก
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม	4.25	0.82	มาก
4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	4.43	0.51	มาก
5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	4.39	0.66	มาก
6. ด้านโครงสร้างการสนับสนุนชุมชน	4.31	0.64	มาก
รวมเฉลี่ย	4.33	0.58	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรีเขต 1 โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา วิชาชีพ ($\bar{X}=4.43$) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ($\bar{X}=4.39$) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ($\bar{X}=4.37$) ด้านโครงสร้างการ สนับสนุนชุมชน ($\bar{X}=4.31$) ด้านภาวะผู้นำร่วม ($\bar{X}=4.25$) และด้านวิสัยทัศน์ร่วม ($\bar{X}=4.24$) ตามลำดับ

2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรีเขต 1 โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรีเขต 1

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.44	0.61	มาก
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.42	0.55	มาก
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.42	0.58	มาก
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.22	0.67	มาก
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.29	0.64	มาก

รวมเฉลี่ย	4.36	0.56	มาก
-----------	------	------	-----

จากตารางที่ 2 พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X}=4.44$) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.55) ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.58) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X}=4.29$) และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X}=4.22$) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

การบริหารงานวิชาการ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	ด้านการวัดผลและประเมินผล	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	รวมเฉลี่ย
ด้านวิสัยทัศน์ร่วม	0.68**	0.67**	0.63**	0.70**	0.65**	0.73**
ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	0.71**	0.71**	0.71**	0.71**	0.68**	0.77**
ด้านภาวะผู้นำร่วม	0.62**	0.65**	0.62**	0.68**	0.64**	0.70**
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	0.67**	0.77**	0.70**	0.61**	0.69**	0.75**
ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	0.69**	0.72**	0.73**	0.73**	0.71**	0.79**
ด้านโครงสร้างการสนับสนุนชุมชน	0.71**	.74**	0.72**	0.78**	0.77**	0.81**
รวมเฉลี่ย	0.77**	0.80**	0.77**	0.80**	0.78**	0.86**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r=0.86$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการ พบว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ของโรงเรียนขยายโอกาสทุกด้านอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($r=0.80$) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($r=0.80$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ($r=0.78$) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($r=0.77$) และด้านการวัดผลและประเมินผล ($r=0.77$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามความคิดเห็นของครูผู้สอนของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ด้านโครงสร้างการสนับสนุนชุมชน ด้านภาวะผู้นำร่วม และด้านวิสัยทัศน์ร่วม ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับครูและผู้บริหารสถานศึกษา โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการจัดการเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้ช่วยกันกำหนดไว้ ดังที่ สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560 : 30) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีต่อครูและนักเรียน สำหรับครู ช่วยลดความรู้สึกละเลยในงานสอนเพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น ทำให้ครูมีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิรุทธ รุจาคม (2561 : 63-64) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาวดี แสนยศ และคณะ (2563 : 66-81) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านวิสัยทัศน์ร่วม พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารและครูร่วมกันตรวจสอบการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ต้องเห็นความสำคัญในการสร้างและส่งเสริมด้านวิสัยทัศน์ร่วม เพื่อให้เป็นการสร้างแนวคิดและการมองภาพเป้าหมาย

ในอนาคตร่วมกัน มีทิศทางเดียวกัน และพร้อมร่วมกันนำไปสู่เป้าหมายเพื่อความสำเร็จด้วยกัน ดังที่ วรลักษณ์ ชูกำเนต และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557 : 96) ได้กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมเป็นการมองเห็นภาพเป้าหมาย ทิศทางเส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงเป็นเสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มี ทิศทางร่วมกัน โดยมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุลลีย์ ศรีชะโคตร และวัลลภา อาริรัตน์ (2558 : 26-36.) ได้ศึกษาเรื่อง บรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของครูในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ด้านวิสัยทัศน์ร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดา룬 บุญเพิ่ม (2560 : 63) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมชุมชนแห่งการ เรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ด้านค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม

1.2 ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารและครูให้กำลังใจ ซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ต้องตระหนักถึง ความสำคัญในการสร้างทีมที่เข้มแข็ง ทำให้เกิดการทำงานโดยอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจและรวมพลังเป็น พื้นฐาน ก่อให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่เกิดจากความศรัทธา ความสมัครใจและพร้อมใจกันทำงานให้ประสบ ความสำเร็จตามเป้าหมาย ดังที่ สิริภาพ บุญยืน (2560 : 30) ได้สรุปไว้ว่า การทำงานร่วมกันจะช่วยลดความ โดดเดี่ยว ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดี และความเข้าใจกันของสมาชิกให้มากยิ่งขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศในการ ทำงานให้เต็มไปด้วยความสุขและบรรยากาศของมิตรภาพ ทำให้ดำเนินงานราบรื่นยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ของ อิลฟิล สะมะแอ และวุฒิชัย เนียมเทศ (2563 : 107-122) ได้ศึกษาเรื่อง บรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ผลการวิจัย พบว่า ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศกสวรรณ สีนประเสริฐ (2562 : 135-158) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการปฏิบัติงานแบบร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจอยู่ในระดับ มากเช่นเดียวกัน

1.3 ด้านภาวะผู้นำร่วม พบว่าโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจให้ บุคลากรในสถานศึกษาเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน ต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริมขวัญกำลังใจของบุคคลในองค์กร สร้างแรงจูงใจและ ช่วยกระตุ้นให้บุคลากรเกิดการทำงานเป็นทีมอย่างกระตือรือร้นและสร้างสรรค์ ช่วยส่งเสริมให้สมาชิกในองค์กรมี ความสุข ความสมัครใจและพร้อมใจในการปฏิบัติงานเพื่อไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายประสงค์ของงาน ดังที่ ศิริรัตน์ ตรีเหรา (2560 : 16) ได้สรุปไว้ว่า ความสามารถหรือกระบวนการของ ผู้นำที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ หรือ

ผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มคนเพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การหรือเป้าหมายขององค์การที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจน์วรวิรินทร์ ผลอนันต์ (2557 : 85) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีภาวะผู้นำร่วมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยัน วัฒนา (2559 : 53) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนเครือข่ายที่ 19 สำนักงานเขตบางเขน สำนักงานการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.4 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูมีแนวทางการปฏิบัติงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่ส่วนวัดกรรมร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการเรียนรู้เพื่อสืบเสาะแสวงหา การสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ การคิดอย่างเป็นระบบ และเรียนรู้จากความเข้าใจจากการปฏิบัติในชีวิตจริง มุ่งสร้างสรรค์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่ส่วนวัดกรรมร่วมกันในรูปแบบของการทำงานเป็นทีม ดังที่ ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557 : 286) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้พัฒนาวิชาชีพเป็นการพัฒนาเชิงวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เทคนิควิธีการบรรยาย การตั้งคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และรายบุคคล การลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริงซึ่งเน้นให้ครูทุกคนในชุมชนแห่งการเรียนรู้ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทน์ภัส ชัยสงคราม (2561 : 35-54) ได้ศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทยา สายแสงจันทร์ และนิยดา เปี่ยมพิชนะ (2563 : 31-41) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านชุมชนกัลยาณมิตร พบว่าโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารและครูมีเจตคติเชิงบวกและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนได้ตระหนักและให้การส่งเสริมเรื่องชุมชนแห่งความสุขบนพื้นฐานจริยธรรมที่ดีงาม มีความเอื้ออาทร ความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกัน สามารถร่วมกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีเจตคติเชิงบวกและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ดังที่ วรลักษณ์ ชูกำเน็ด (2557 : 39) ได้กล่าวไว้ว่า ชุมชนกัลยาณมิตร เป็นกลุ่มคนที่อยู่ร่วมโดยมีวิถีของการอยู่ร่วมกันในชุมชนบนพื้นฐานจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรพลังเชิงคุณธรรม คุณงามความดี มีความไว้วางใจ เคารพซึ่งกัน

และกัน ร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อมีเจตคติเชิงบวกของครูต่อการศึกษา และนักเรียนมีวิสัยทัศน์สัมพันธ์ต่อกัน ลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู เชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัชญ์พัฒน์ ใจเมือง และคณะ (2563 : 194-209) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบและแนวทางการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการสร้างชุมชนกัลยาณมิตร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภักดิ์จิรา อ่อนสมฤทธิ์ (2561 : 57) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.6 ด้านโครงสร้างการสนับสนุนชุมชน พบว่าโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีการลดวัฒนธรรมแบบราชการและหันมาใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร เห็นความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนชุมชนหรือองค์กรร่วมกับครูผู้สอน เพื่อลดความเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการ โดยหันมาใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตร มีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการ และเปิดโอกาสในการทำงานที่ช่วยเหลือกันมากกว่าการสั่งการ เปิดกว้างและให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน ดังที่ สิริภพ บุญยีน (2560 : 31-32) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัยที่มีส่วนช่วยในการดำเนินงานของโรงเรียนให้บรรลุยังเป้าหมายได้ง่ายขึ้น เช่น งบประมาณในการดำเนินงาน จำนวนของสมาชิก ความสามารถของสมาชิก บริบทของโรงเรียน นวัตกรรม สื่อการสอน ขวัญกำลังใจของสมาชิก ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้ จะส่งผลโดยตรงกับการบริหารโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัสมีสส์ อาแด (2561 : 136) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน หลังการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือ ร่วมพลัง ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยสนับสนุนทางโครงสร้างอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศกวรรณ สีนประเสริฐ (2562 : 135-158) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านปัจจัยสนับสนุนหรือโครงสร้างชุมชน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญและการที่สถานศึกษาจะได้รับการยอมรับจากชุมชน ผู้ปกครอง และนักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพทางด้านวิชาการเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้บริหาร บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงต้องมีการพัฒนาคุณภาพงานด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ผู้บริหารต้องเข้าใจความหมายของการบริหารงานวิชาการอย่างยิ่ง ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2552 :

29-32) ให้ความสำคัญกับงานวิชาการซึ่งถือเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดและเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งทั้งผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้ความเข้าใจให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวปฏิบัติ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร เชี่ยวอินทร์ (2562 : 43-55) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิหัตถ์ ทองผา (2563 : 121) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการและการจัดการความรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า กระบวนการที่เป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อให้การดำเนินการสร้างหรือปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษานั้น สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และสามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตร การวัดผลและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้นำมาสู่การปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เศรษฐพงศ์ นันทวิทย์ (2562 : 32) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของการบริหารวิชาการของสถานศึกษา สหวิทยาเขตดอยสามหมื่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธินี แซ่จีน (2561 : 25) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2.2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ได้เล็งเห็นว่ากระบวนการเรียนรู้จัดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมในการจัดกระบวนการเรียนรู้นั้นสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา สภาพแวดล้อม ชุมชนและท้องถิ่น โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวดี รุ่งอรุณแสงทอง และประเสริฐ อินทร์รักษ์ (2559 : 136-143) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านแก่งจ้อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ורתัย สุรทัตโชค และ สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต (2563 : 203-213) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ทำให้ทราบถึงอุปสรรคและข้อบกพร่องในการดำเนินกิจกรรมตามสภาพความเป็นจริง อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องมือและการจัดระบบสารสนเทศในการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชลธิชา พลอาจ (2560 : 75) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนโรงเรียนศูนย์ชายแดน อำเภอบึงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล มีระดับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรณิธร อินทราเวช (2560 : 84) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา : กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษานั้นมีบทบาทในการส่งเสริมครูให้เห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยการคิดค้นหาความรู้หรือวิธีการใหม่ๆ หรือการประยุกต์ใช้ในการบูรณาการและการออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ และเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎณา ชันตา (2558 : 68) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระพล ไวยมิตร (2559 : 5) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การจัดระบบการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนการสอนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ วงศ์ศา และชุตินา มุสิกานนท์ (2558 : 35-49) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่คะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร เขียวอินทร์ (2562 : 43-55) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณตศึกษาชยันนาท ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ในภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นควรเกิดจากการตระหนักและเห็นความสำคัญโดยเริ่มจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นลำดับแรกดังที่ เสาวภา ธาดาสิริพัฒน์ (2562 : 85) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำทาง การเรียนการสอนของผู้บริหารสถานศึกษาน่าจะเป็นเงื่อนไขความสำเร็จประการหนึ่ง ในการช่วยให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย นันทะผา (2561 : 64) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็น ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังที่ วิท รัตน์ ทองผา (2563 : 229) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการ จัดการความรู้ในโรงเรียน ต้องประกอบด้วยด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอน การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมถึงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาถึงการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษานั้น จึงเริ่มจากการนำโดยผู้บริหารสถานศึกษาและความร่วมมือ การลงมือปฏิบัติของทีมนครและ บุคลากรภายในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อารีรัตน์ (2560 : 36-45) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน มี ความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ทุกด้าน เช่นเดียวกับ อิลฟัล สะมะแอ และวุฒิชัย เนียมเทศ (2563 : 120) ได้กล่าวไว้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการดำเนินการที่ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ในด้านจัดการเรียนการสอนแก่ครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ถ้าหากโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาใด เห็นความสำคัญของบรรยากาศองค์การที่สนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มด้านวิชาชีพและมีการพัฒนาต่อยอดงาน ที่ทำอยู่ในรูปของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ก็จะสามารถพัฒนาองค์การของตนให้เจริญและก้าวหน้าทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันและอนาคตได้ต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสันต์ รอดย้อย และพรเทพ รุ่งแผน (2560 : 25-32) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 จากการศึกษาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การส่งเสริมและสนับสนุน การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและควรเสริมสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาเกิดการ เรียนรู้และปฏิบัติชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างเต็มความสามารถ

1.2 จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียน หรือจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานการวิจัย และควรส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ของ นักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชนอย่างหลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

2.1 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อที่ส่งผลต่อการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ควรศึกษารูปแบบการพัฒนางานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู*. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟ ฟิค.
- กฤษณา ขันตา. (2558). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9*. การค้นคว้าอิสระ ครุศาสตร รมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- กัสมัสส์ อาแด. (2561). *การพัฒนาารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบ ร่วมมือร่วมพลัง ในโรงเรียนประถมศึกษา*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยวัดผลและ สถิติการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- กาญจน์วรินทร์ ผลอนันต์. (2557). *กลยุทธ์การบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรัชญพัฒน์ ใจเมือง และคณะ (2563). องค์ประกอบและแนวทางการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*. 20 (1), 194-209.
- จุลลี ศรีชะโคตร และวัลลภา อาริรัตน์. (2558). บรรยากาของค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 38 (1), 26-36.
- ชลธิชา พลอาจ. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนโรงเรียนศูนย์ชายแดน อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชาญชัย นันทะผา. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: เทพนิมิตการพิมพ์.
- ดาลุน บุญเพิ่ม. (2560). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ*. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรยุทธ รุจาคม. (2561). *การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- นนทยา สายแสงจันทร์ และนิตยา เปี่ยมพิชนะ. (2563). การส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดขอนแก่น. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*. 9 (1), 31-41.
- นันทน์ภัส ชัยสงคราม. (2561). *การเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

- ปองทิพย์ เทพอารีย์. (2557). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*. 6 (2), 284-296.
- ปิยะพร เชี่ยวอินทร์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณิอร อินทราราช. (2560). แนวทางการบริหารวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา: กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนาวดี แสนยศ, พนายุทธ เขยบาล และพงษ์นิมิตร พงษ์ภิญโญ. (2563). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*. 6 (1), 66-81.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด. (2557). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทในโรงเรียนในประเทศไทย. คุุณิพนธ์ศึกษาศาสตรคุุณิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด, และเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2557). โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ. *วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 25 (1), 93-102.
- วิรัตน์ ทองผา. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการและการจัดการความรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. *การประชุมวิชาการระดับชาติ เรื่อง คุณภาพของการบริหารจัดการและนวัตกรรม ครั้งที่ 5*. 23 พฤษภาคม 2563. มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น. จังหวัดอุบลราชธานี: ม.ป.พ.
- วีระพล ไวยมิตรรา. (2559). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศกลวรรณ ลินประเสริฐ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ศิริรัตน์ ตรีเหรา. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงปฏิรูปกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เศรษฐพงศ์ นันภิรักษ์. (2562). *ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของการบริหารวิชาการของสถานศึกษา สหวิทยาเขตดอยสามหมื่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2563). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET). ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2563. แหล่งที่มา: <http://www.niets.or.th>
- สิริภพ บุญยืน. (2560). *แนวทางการแก้ไขการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- สุธินี แซ่ชิน. (2561). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 2*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สุภักจิรา อ่อนสัมฤทธิ์. (2561). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุภัทตรา เกษร. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สุวดี รุ่งอรุณแสงทอง และประเสริฐ อินทร์รักษ์. (2561). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านแก่งจ้อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3*. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 9 (1), 136-143.

- สุริยัน วัฒนา. (2559). *ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน* เครือข่ายที่ 19 สำนักงานเขตบางเขน สำนักงานการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เสกสันต์ รอดย้อย และพรเทพ ฐิ์แผน. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า*. 4 (3), 25-32.
- เสาวภา นิโกมล. (2558). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาพลเมืองคุณภาพ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. (2561). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561- 2565)*. กาญจนบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1.
- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *คู่มือประกอบการขับเคลื่อน กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”* สถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- อรทัย สุรทัตโชค และสุรัชย์ สิกขาบัณฑิต. (2563). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*. 10 (1), 203-213.
- อาทิตย์ วงศ์ศา และชุติมา มุสิกานนท์. (2558). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่คะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*. 4 (1), 35-49.
- อิลพัล สะมะแอและวุฒิชัย เนียมเทศ (2563). บรรยากาตองค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 7 (2), 107-122.
- เอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อาริรัตน์. (2560). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 5 (2), 36-45.
- Best, J. W. (1981). *Research in Education*. New Delhi : Prentice - Hall of India Private. Limited.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Measurement*. 30, 607-610.